Când te uiţi prea mult

1

Când te uiţi prea mult în
soare,
Nu mai vezi pământul jos;
Când te crezi prea multen
stare,
Uiţi de cel neputincios.

Când te uiţi prea mult

R

Nu uita, nu uita, nu uita
Căi un vis şi viaţa ta,
Căi un vis şi viaţa ta;
În curând, în curând, în curând
Parcă nici nai fost nicicând,
Nicicând!

Când te uiţi prea mult

2

Când luminan tine scade,
Cresc a umbrelor poveri;
Când virtutean pofteţi cade,
Pierzi cereştile puteri.

Când te uiţi prea mult

R

Nu uita, nu uita, nu uita
Căi un vis şi viaţa ta,
Căi un vis şi viaţa ta;
În curând, în curând, în curând
Parcă nici nai fost nicicând,
Nicicând!

Când te uiţi prea mult

3

Când îţi e prea cald şi bine,
Umbli singur, rupt de toţi;
Când ai zile prea senine,
Nu-i mai cauţi pe-ai tăi fraţi.

Când te uiţi prea mult

R

Nu uita, nu uita, nu uita
Căi un vis şi viaţa ta,
Căi un vis şi viaţa ta;
În curând, în curând, în curând
Parcă nici nai fost nicicând,
Nicicând!

